

[Ib Thyregod.]

skifte. På denne måde tilstræber man en større normalisering. Jeg kan her ikke være enig med hr. Helge Nielsen, når han siger, at lovforslaget vil vanskeliggøre bytning og vil vanskeliggøre lejerskifte; jeg mener tværtimod, som erfaringerne viser fra tidligere, hvor der blev gennemført en tilsvarende forhøjelse på 25 pct., at der vil blive tale om større bevægelighed på boligområdet gennem disse forhøjelser.

Spørgsmålet om ejerlejligheder har været omtalt, og det er jo rigtigt, at der desværre er konstateret en række misbrug af den lov, som var et led i boligforliget. Det er derfor både rigtigt, at vi gennemførte de skærper, som fandt sted sidste forår, og at vi efter den udvikling, som vi nu har konstateret, gennemfører den yderligere skærpelse, der bliver tale om.

Hvorledes har man nu mulighed for bedst at gribe ind over for disse misbrug? Efter min opfattelse er det vanskeligt for staten, for ministerierne at gribe ind; det er naturligt, at disse opgaver må ligge hos kommunerne. Hertil kommer, at kommunalreformkommissionens betænkning og den nye kommunalreform forudsætter, at de enkelte kommuner får et større selvstyre, at de får større muligheder for at bestemme, at der lægges flere opgaver ud til disse kommuner. En af de opgaver, som det kan være naturligt at lægge ud til kommunerne, er netop dette spørgsmål: er der inden for kommunens område konstateret sådanne misbrug af ejerlejlighedsinstituttet, at det kan være naturligt at forbyde ejerlejligheder i den ældre boligmasse? Skæringstidspunktet er efter forslaget 1. april 1961. Dette svarer til landsbyggelovens ikrafttræden. Hvis der er tale om et byggeri efter dette tidspunkt, kan ejerlejlighederne sælges på normal måde; hvis byggeriet ligger forud for dette tidspunkt, skal kommunalbestyrelserne give tilladelse, og de kan kun give tilladelse, hvis landsbyggelovens kvalitetskrav opfyldes. Jeg finder, at dette er en rimelig afgrænsning, og jeg fin-

der også, at det er rimeligt, at man på denne måde finder en løsning, således at det er kommunerne, der får bestemmelsesretten, samtidig med at ejerlejlighederne inden for nybyggeriet får mulighed for at fortsætte og får den fordel, som ligger i den i forhold til tidligere nedsatte skatteværdi, således at man på den måde kan opnå bedre byggeri og mere byggeri af nye ejerlejligheder, som i realiteten ikke er blevet kritiseret fra nogen side — i hvert fald bortset fra et par ganske enkelte tilfælde.

Jeg vil også gerne nævne, at der i forbindelse med oprettelse af ejerlejligheder skal ske en indbetaling af det beløb, som ellers ville være blevet betalt, hvis lejligheden var fortsat som almindelig udlejningslejlighed; således at der ikke opnås nogen fordel ved omdannelse til ejerlejlighed på dette område.

Hr. Helge Nielsen var inde på spørgsmålet om beskatning af de fortjenester, som opnås gennem opdeling i ejerlejligheder, og nævnte spørgsmålet om særlig indkomstskat af denne fortjeneste. Jeg vil i den forbindelse blot nævne; for at der ikke i denne debat skal opstå misforståelser, at man må gå ud fra, at der i langt de fleste tilfælde, hvor der sælges ejerlejligheder, bliver tale om indkomstbeskatning af den fortjeneste, som kommer til at foreligge. Indkomstbeskatning vil i sig selv være en højere beskatning end særlig indkomstskat, og derfor er der allerede i den eksisterende lovgivning taget hensyn til de synspunkter, som hr. Helge Nielsen her fremhævede.

Med hensyn til boligsikringen sker der en udbygning med en bedre ordning for enlige, familier uden børn. Derimod har vi ikke fundet anledning til at foreslå en pristalsregulering af boligsikringen. Denne medfører uheldige konsekvenser; en forskelsbehandling mellem lejerne i den ældre boligmasse og i den nye. Den ordning, som er foreslået fra regeringens side, er efter min opfattelse betydelig bedre set i relation til de spørgsmål, som jeg her har omtalt.

Redegørelsen fra det økonomiske råds